

han Lov i dens egentlige Indhold. Dette vilde nemlig med andre Ord føre til, at det blev Indenrigsministeren og det vedkommende Byraad eller den vedkommende Kommunalbestyrelse tilladt at affatte særlige Hegnslove for Kjøbstæderne. Jeg kan derhos heller ikke tro Andet, end at det, der af mig er foreslaaet, vil være tilstrækkeligt. Thi hvad er det egentlig, som der her er Spørgsmaal om? Det er om, hvorvidt en Kjøbstad har advilket sig saaledes, at der enten med Hensyn til hele dens Omfang eller med Hensyn til visse Dele af den føles Trang til at faae andre Bestemmelser gjorte gjældende end de, der findes i Loven for Landet om de der nævnte Hegn. Det forekommer mig, at den fornødne Udgang for Kjøbstæderne i saa Henseende er holdt aaben ved det Forslag, der er stillet af mig, ligesom det paa den anden Side forekommer mig, at der ikke imod det kan gjøres de Indvendinger fra Lovgivningsmagts Side, som kunne gjøres imod Udvalgets Forslag. Jeg skal forøvrigt tillige tillade mig at bemærke, at der desuden i det af Udvalget stillede Forslag findes en anden Feil, som dog ganske vist kunde have været rettet, dersom jeg forresten havde troet, at man overhovedet burde gaa den Vej. Der staar nemlig i Udvalgets Forslag, at de omhandlede Bestemmelser kunne optages i Kommunens Vedtægt. Men dels tror jeg nu at turde paastaar, at Noget, som skal gaa ud paa en ligefrem Forandring af en Lov, overhovedet taget ikke horer med til de Ting, der her kunne optages i en Kommunes Vedtægt, og dels kommer den meget slemme Omstændighed til, forsaavidt man tænker sig saadanne Bestemmelser optagne i Vedtægterne for de i Loven af 6te Marts 1869 § 25 særlig nævnte 6 Kommuner, at disse Kommuner ingen Vedtægter have og ingen kunne faae, hvorfor der følgelig heller Intet kan optages i dem. Jeg er derimod forsaavidt enig med Udvalget, som jeg erkjender, at de her omhandlede Bestemmelser kun forsaavidt ere eieendommelige for Kjøbenhavn, som der her findes store Strækninger af sammenbyggede og tæt op til hinanden stødende Eiendomme, og at der, hvor Forholdene i en Kjøbstad stille sig paa samme Maade, formentlig ogsaa er Opfordring

for denne til at søge at faae Regler optagne, der ere i Overensstemmelse med de Kjøbenhavnske, hvormod de, forudsat at Forholdene ikke ere saadanne, maa nøies med de Regler, der indeholdes i Loven af 6te Marts 1869, idet man iøvrigt sørger for ved Overenskomster mellem de Vedkommende at ordne Forholdene. Jeg vil altsaa efter det Anførte ikke kunne anbefale Thinget det af Udvalget stillede Endringsforslag, dels fordi jeg, som sagt, ikke anser det for principrigtigt, og dels fordi der deri indeholdes en ligefrem Urigtighed, hvortmod jeg anbefaler at vedtage det af mig stillede Underændringsforslag, der efter min Overbevisning vil kunne fyldestgjøre Alt, hvad man i denne Retning maatte kunne ønske i Kjøbstædernes Interesse.

B. Petersen. Af de foreliggende Endrings- og Underændringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale det af Udvalget stillede. Det glædede mig at høre, at den ærede Minister kun udtalte, at han ikke kunde anbefale det, idet dette var mig en Borgen for, at han dog vilde kunne modtage det. Jeg mener med den ærede Ordfører for Udvalget, at Forskjellen mellem disse to Forslag i Virkeligheden vil vise sig deri, at det af Udvalget stillede Endringsforslag, hvis det vedtages, vil blive benyttet i mange Kjøbstæder, hvormod de fleste — ja, jeg tør vel sige alle — Kjøbstæder ville være bange for at benytte Forslaget, dersom det vedtages med den Stringents, hvormed det er opstillet af den ærede Minister, saaledes at kun Bestemmelserne i §§ 3, 6 og 7 i deres Helhed kunne gjøres anvendelige ved kongelig Anordning. Man vil nemlig ikke i Kjøbstæderne let være istand til at betegne nogen Grændse, indenfor hvilken alene den Slags Hegn, der er opstillet i § 3, skal anses for lovlig. Naar den ærede Minister gik ud fra, at han ikke kunde anse det for rigtigt, at der gaves Byraadene Leilighed til at forandre de givne Love gennem Vedtægterne, da skal jeg dertil bemærke, at forsaavidt det ikke maatte blive hjemlet ved selve den her foreslaaede Lov, vil jo, hvad der staar i den bestaaende Lov, vedblive at være gjældende. Og dernæst er der jo iøvrigt allerede i Loven af 26de Mar